

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 33.

Z KRAKOWA DNIA 25 KWIETNIA 1824 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d 17 Kwietnia.

We W torek, to jest: d. 13 Kwietnia r. b. odbyło się w Instytucie Ubogich publiczne posiedzenie Towarzystwa Dobroczynności; JW. Ordynat Zamoyski, jako Zastępca Prezesa Ogólnego Zgromadzenia, zagaiwszy obradę bolesnem wspomnieniem nieocenioney straty w osobie ś p. JW. Arcybiskupa Hołowczyca, jako Prezesa Towarzystwa, wezwał iednego z członków do zdania sprawy z czynności roku 1823.

Wstęp mowy w tej mierze mianey był następujący: „Nędza i cierpienie, dwie smutne towarzyszki człowieczeństwa, zwróciły nasiebie we wszystkich kr. iach oświeconych uwagę serc czułych i dały zaród różnym Towarzystwom filantropicznym, które lubo pod rozmaitym kształtem i godłem, zawsze do iednego, wielkiego i szlachtetnego dążą celu, do obcierania łez nieszczęśliwym. — Nie ustąpił w tem naród Polski innych krajów mieszkającym; dowodem tego są we wszystkich prawie znaczniejszych miastach kraju naszego związane Towarzystwa Dobroczynności, do których

także i nasze Towarzystwo od początku roku 1815 liczyć się może.

„Jakie były tego czynności i jakie fundusze do roku 1823, zdawane corocznie publicznie sprawy z Administracyi, przekonały zapewne publiczność, iż tey ofiary nie uchybiły swego celu, i że błogostawieństwa pocieszonych, spływaiają obficie na tych, którzy szlachet. emi darami przyłożyli się pośrednio lub bezpośrednio do zasilenia ogólnego źródła, w którym bliźni ich, człowiek im podobny, pociechę i wsparcie wyczerpał „ Tu mówiący rozwiniął naprzód jakie były dochody Towarzystwa w r. 1823, a z wyjaśnienia tego pokazało się, że Towarzystwo nie ma w stałych dochodach jak tylko sumę zł: 4100, która pochodzi z procentów od kapitałów na rzecz tego zapisanych, reszta zaś dochodów, zasada się na ofiarach, które Opatrzność iedynie wspiera. Składki dobroczynne od osob ciągle Instytut wspierających i innych litościwych wynosiły w r. 1823 sumę zł: 16.960 gr: 12. Najjaśniejszy Pan, który szczególniejszemi swemi względami Towarzystwo zaszczyca, kazał mu wypłacić sumę zł: 7.35.

Z kar sądowych i policyjnych wpłynęło zł: 13,537 gr: 2. Z widowisk na korzyść Ubogich danych okazało się dochodu zł: 23,237 gr: 8. Płótno i sukno, grube, białe, kuczbaia, bandaże i inne podobne artykuły, przez Ubogich w Instytucie robione, nie tylko oszczędziły wydatku na odzieży zł: 3228, ale jeszcze przyniosły dochodu zł: 5740 gr: 28. Sklep Ubogich przyniósł zł: 4065 gr: 17. Wyłączenie sali na wieczory muzyczne i innych drobnych mieszkań za obrębem zamkniętym Instytutu zrobiło korzyści zł: 3931, co wszystko połączone z innymi drobnymi wpływami i oszczędzonym funduszem z roku 1822 wynosiło ogólny dochód w ilości zł: 94,225 gr: 4.

Co do wydatków, zdający sprawę wykazał: iż na utrzymanie 300 Ubogich w instytucie, to jest: na żywność, odzież, pościel i t. p. wydano w roku 1823 zł: 37,193 gr: 16, co wynosi po groszy 10 $\frac{1}{2}$ na dzień na osobę; że za Instytutem w tymże roku dawano ciąglą pensyją 15 osobom, że 200 osób odebrało w pieniądzech wsparcie na raz ieden, że 44 rodziny odbierały miesięcznie chleb, leguminę, okrasę i sól, a przeszło 200 rodziny opatrzone na zimę sukniem, płótnem, drzewem i t. p.; i że to wszystko przyniosło wydatku zł. 10,774 gr: 13. „Lzy wspieranych, (rzekł w tem mowca) pomieszane były ze łzami wspierających; był to hołd dla tych, którzy ofiarami swemi zasilali Towarzystwo. Kto z bliska nie przypatrywał się nędzy, nie wie może jak wielkie są obowiązki Towarzystwa i nie poymie co dopełnionem zostało. Przyjaciele ludzkości, i wy czułe i litościwe serca, których cierpienie bliźnich dotyka, do was sęd w tej mierze

należy, — W dalszym ciągu wydatków pokazało się, że wydano na lekarstwa zł: 912, oprócz co W. W. Aptekarze bezpłatnie dostarczyli, że restauracyia Domu i kopanie studni kosztowało zł: 12,941 gr: 6, a utrzymanie Panien miłosiernych, Prokuratora, Ekonomia, Piarza, Czelaździ, opłaty skł dek ognioowych, materiały do rękodzielni, potrzeby utrzymania Kościoła, Kancellaryi, utrzymanie koni i inne podobne, doszły do summy zł: 17,787 gr: 8. Z summy przeto zł: 94,225 gr: 4 ogólnego dochodu wydano zł: 80,308 gr: 13, a oszczędzono na rok 1824 summę zł: 13,916 gr: 21. „Rzut ten oka na stan dochodów i wydatków (były wyrazy mówiącego) dowodzi jasno, iż bez zasilku publiczności, utrzymanie 300 Ubogich w Instytucie i wspieranie tyleż osob za Domem nastąpiłoby nie mogło. Lecz ktokolwiek zarzuca Towarzystwu, iż wymaganie ciągle ofiar od serc czułych, jest nadużyciem ich litości, niech przeyrzy Instytut Dobroczynności, niech się przekona o każdym szczególe, niech spojrzy na tę liczbę nieszczęsnych starców i kalek bez przytułku i sposobów zaspokoienia pierwszych potrzeb życia, których do Instytutu przyjęto, i niech się postawi w przykrem położeniu utrzymania ich bez pewneg funduszu, a natenczas serce jego powie mu, jak ma sądzić tych, którzy go w imieniu cierpiącej ludzkości o wsparcie proszą, „

W zdaniu sprawy z administracyi, mówiący dowodził, że Towarzystwo przekonało się, iż ofiary z największym staraniem zbierane, i szczupłość domów Instytutu, nie dozwalaiają mu więcej utrzymywać Ubogich nad 300 osob. — Ze napływ ubogich jest taki, iż w r. 1823

377 osób przedstawiono z Cyrkulów do wsparcia, między którymi 59 Ubogich przysłał Urząd Muncypalny; z tych jednak po wybadaniu ich stanu i sił fizycznych 69 osób tylko do Instytutu przyjęto, a resztę jako mogących jeszcze pracować i po wsparciu na raz ieden do domów odsłano.

Obraz porządku Instytutu i sposób utrzymywania ubogich oddany był z taką szczerością i rzetelnością i z tak pocieszającym dla ludzkości urokiem, iż radzić wypada publiczności, aby się bliżej z tem chronieniem niešťczęśliwych zapoznać chciała. Co można widzieć, często się opisać nie da.

Posiedzenie to z zadowolnieniem obecnych odbyte, zamknął kilku wyrazami JW. Niemewicz dziękując Członkom Towarzystwa, że to co już dokonali, i w wyłąc do wytrwania w dalszym zawodzie ich pracy.

Dnia 11 Kwietnia 1824 r. z rana zakończył życie w Warszawie, jako przykładowy Chrześcijanin i cnotliwy człowiek. JW. Teodor Dembowski, Senator Kasztelan Królestwa Polskiego, w 60 roku wieku. — W 1794 był Członkiem Komisji Cywilno-Wojskowej Województwa Krakowskiego, Magistratury, która w ówczas zostawiła chlubny przykład potomności, poświęceniem siebie zupełnem ogółowi; w chwili, kiedy wszystkie osobistych korzyści, rachunki, były niepodobnemi. — W 1807 nie uganiał się Dembowski za stopniami urzędów, ani zyskami do nich przywiązanemi; szukał tylko pracy, w odradzającej się oyczyźnie użytecznej, i przyjął Urząd Podprefekta Powiatu Gostyńskiego, a szacunek obywateli był dostateczną na-

godą usiłowań Jego. — W 810 wezwany na Urząd Rady Prefektury Departamentu Warszawskiego, zastępował Prefekta w najtrudniejszych chwilach, i w śródzie z honorem dopełniał obowiązków. — W 1820 przez łufnych obywateli Powiatu Gostyńskiego obrany został Połtem z przekonania, że cnoty Urzędnika nie mogą być oddzielenemi od cnot obywatela. Nakoniec w roku bieżącym przez względnego i sprawiedliwego Monarchę naszego Senatorem Kasztelanem mianowanym został. — Mąż w życiu publicznem nie skążony zostawił pięciu synów królowi, a nadewszystko potomków cnoty; przykład, którym człowiek prawy, nawet po zgonie jest użytecznym.

J. S.

Z Petersburga d. 19 Marca d. K.

(Z Kurjera Litewskiego.)

W Nawwyższym Ukazie Jego Cesarskiej Mości, obławionym Rządzącemu Senatowi przez Ministra Sprawiedliwości, Pana Jenerała piechoty i Kawalera Xiąęcia Łobnowa Rostowskiego, d. 22 Lutego, wyrażono: — „P. Jenerał artylleryi Hr. Arakcejew, komunikował P. Ministrowi Sprawiedliwości pod dnim 16go Lutego, iż Cesarz Jegomość na zaświadczenie Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewica, o gorliwości odznaczającej się w służbie częściowego Inspektora Polijci Wilenskiej, Sekretarza Kollegialnego, Krolikowskiego, Nayłaskawicy mianować raczył Radcą Tytularnym.”

Cesarska Akademia nauk, jednogłośnie wybrała członkiem swym honorowym JW. Ministra Skarbu, Jenerała Porucznika Kankryna.

Osoba niewiadoma ofiarowała 5000 rubli Towarzystwu Patriotycznemu Dam w Petersburgu, z obowiązkiem użycia procentów od tego kapitału, na rzecz Instytutu, utrzymywanego przez Towarzystwo. Pieniądze te ukłokowane zostały na handlowym banku Państwa, a procenta postanowiono obracać na wspomnienie ubogich wychowanie, przy ich wywstępiu z Instytutu.

Dnia 19 Marca, w rocznicę pamiętnej epoki wejścia zwyciężkich wojsk Rossyjskich do Paryża, w roku 1814, dyrekcya teatrów Cesarskich, postanowiła dać widowisko, na rzecz inwalidów,

Z Paryża d. 8 Kwietnia.

Minister spraw wewnętrznych wniósł d. 5 do izby Parów następujący projekt do ustawy: "Teraźniejsza izba Deputowanych i następne mają być zawsze sałe obierane. Od dnia swojego zwołania, jeżeli ich Król nie rozwiąże, trwać mają lat 7.," Potem Wielki Pieczętarz wniósł inne dwa projekta. Pierwszy tyczył się dokładnego rozpoznania i surowego karania rabunku kościołów, znieważenia świętości kościelnych przez sromotne czyny, przerwanie służby Bożej i popsucie pomników kościelnych. Tak panujący kościół, iako i inne na mocy ustaw istniejących religii, równey doznawać mają opieki. Drugi projekt stanowi, iż wiele przestępstw, które dotąd do sądów kryminalnych należały, rozsądzać na przyszłość będzie sąd policyjny. Potem odczytał Minister wojenny czwarty projekt zawierający niektóre zmiany w ustawie względem zaciągu do wojska.

Na posiedzeniu izby Deputowanych d. 5 donosił Prezes izbie, że Król mianował kwestorami PP. Garnier Dufougeray i Dubruel. Potem uznany został obiór Deputowanego w Brest Pana Bergevin. — Posiedzenie d. 6 zaczęło się o godzinie 1wszej z południa. P. Benoist, Dyrektor niestałych poborów, odczytał kilka projektów do ustaw, a między innemi o przedłużenie kończącego się w tym roku monopolium tabaki do roku 1836. — Wczoraj nie było publicznego posiedzenia, i izba rozważała projekt względem znizzenia prowizyi od papierów skarbowych.

Gdy wydawcy Dziennika Sernik pokłócili się z sobą, przeto od kilku dni wychodzą dwa dzienniki pod tymże tytułem; jeden wydaie P. Tissot, drugi P. Cassano. Pierwsze Nra kazała policya zabrać, lecz mimo tego wychodzą ciągle. Teraz wytoczyła się ta sprawa przed sąd.

W okolicy Metz założony być ma tego roku obóz ćwiczeń z 25,000 ludzi, do którego uda się Xze Angouleme.

Lord Biron miał wesprzyć Greków 1 mill: 400,000, a przyjaciel jego Walter Scott 120,000 Frankow.

Z południowych okolic nadchodzą doniesienia, że tam ciągle panuje zimno i wilgotne powietrze, tak iż zboże rość nie może.

— Dnia 9. —

Ministrowie Villele i Chateaubriand otrzymali dnia wczorajszego z rąk Jego Królewskiej Wysokości Monsieur udzieleno im przez Króla Hiszpańskiego orderu złotego Runa.

Jenerałom Francuzkim, którzy odznaczyl się w wojnie Hiszpańskiej, uz

dzielił Cesarz Rosyji ordery, jako to : Dowódcom pięciu korpusów, Xciu Hohenlohe, Marszałkom Reggio, Lauriston, Molitor i Conegliano wielkie krzyże orderu S. Włodzimierza pierwszej klasy; Jenerałom porucznikom Guilleminot, Bordesoule, Tirlet, Dode, Curial, Bourke, Damas i Loverdo ordery Alexandra Newskiego, a Jenerałom Vallin i St. Priest order S. Jędrzeia pierwszej klasy.

Ośmnastu współwinowajców spisku Bertona, ułaskawił Król zupełnie; przez 5 lat tylko zostawac będą pod dozorem policyi.

Za kilka dni Margr: Caraman i Hr. Guilleminot udadzą się na swoje poselstwa do Wiednia i Stambułu; ostatni odpłynie z Tulonu.

Pani Iturbide, żona byłego Cesarza Meksyku, przybyła tu dnia 7 z szczęściem dzieci swoich.

Na posiedzeniu akademii umiejętności d. 5 b. m. czytał Lekarz Audonard rozprawę o poczęciu żółtey gorączki, która w r. 1821 w Barcelonie, a r. 1823 w Port de Passage grassowała. Autor dowodził, iż pochodzi z szczególniejszego zepsucia powietrza, jakie robi się na przeznaczonych statkach do handlu niewolnikami; nazwał ją przeto zarazą okrętową. Zyczyć zatem należy, aby nie tylko na mocy politycznych ustaw i traktatów, ale dla dobra ludzkości zupełnie ten handel ustał.

Mówią, iż przywożona z Haity (St. Domingo kawa na przyszłość podlegać będzie takiej samej celnej opłacie jak z obcych osad. Żaden okręt nie otrzyma także pozwolenia udawania się do portów Haytańskich.

Gazeta w Bordeaux wychodząca za-

wiera podpisaną pod d. 29 Marca do Króla prośbę od uszłych z St. Domingo właścicieli plantacyi, którzy proszą o wynagrodzenie za poniesioną stratę przez uwolnienie uchwałą Konwencyi niewolników Murzynów, którzy byli ich własnością. Sądzą, iż tem słusznie należy im się to wynagrodzenie, że w przeciągu ośmiu lat od przywrócenia prawego rządu żadnego kroku do odzyskania tej szacowney dla Francyi osady nie zrobiono.

We wsi Montigny dwie siostry, iedna 26, druga 24 lat mające, córki młynarza umarły nagle po iedzeniu placka. Z otworzenia ich zwłoków okazało się, iż były arsenikiem otrute, i własny ich brat, na którego padało podeyrzenie, został zaraz uwięziony.

Z Madrytu d. 31 Marca.

D. 24 odbyła się Ministrowska rada, na której znajdowało się kilkunastu Radców stanu. Postanowić iednomyślnie miano, że wydany będzie wyrok przywołujący wychodźców do kraju z zabezpieczeniem ich osób. Minister wojenny miał już nawet z tego powodu wydać okólnik do Jenerałów kapitanów, zalecając im, aby starali się nakłaniać umysły do zgody i zapobiegać prześladowaniu. Nim atoli to rozporządzenie do Toledo doysć mogło, P. Perez Juana, członek Madryckiego Sądu kryminalnego, który udał się do tego miasta dla rozpoznania winy uwięzionych, uwolnił do 600 konstytucyjonistów i dla własnego ich bezpieczeństwa kazał z Toledo wywieść. Toż samo uczynił w tymże zamiarze wysłany do Alkala inny Sędzia.

Dla zabezpieczenia Araniucz, gdzie bawi teraz Król z rodziną swoją poczy-

nione zostały należyte środki. Nikt bez wyraźnego pozwolenia Ministra spraw zaprzeczonych nie może do tego miejsca przybyć. W samem Araniuez stoi osada, a w Valdemord, o połowę drogi od Madrytu do tego zamku stoi także wojsko, równie jak w innych punktach naokoło zamku aż do miasteczka Okana. Ta ostrożność jest tem potrzebniejszą, że Araniuez jest miejscem otwartem, i na gościńcach i w gorach Monchy pokazują się jeszcze zbroyne bandy.

Władzom San - Sebastian i Biskai polecono, aby wyrachowały szkody, które to miasto w Sierpniu r. 1813 przez spalenie i rabunek wojsk Angielskich poniosło, aby żądać za to wynagrodzenia od rządu Angielskiego, ponieważ Anglii żądają także wynagrodzenia za utraczone okręty w południowej Ameryce.

W Araniuez wydał Król następujący wyrok: Przez zawarty w 1818 roku traktat w Paryżu obowiązkał się rząd Francuzki wypłacić na wynagrodzenie moich poddanych 37 mill. Fr. Dla uskutecznienia tego zobowiązania się wyznaczona była w Paryżu komisya, lecz działania tej przerwało smutne zdarzenie w 7 Marca 1820 Nakazałem przeto i nakazuję 1) że w Madrycie ustanowiona być ma junta z 5 osób do obrachowania wspomnianych pretensy. 2) Inna junta wyrzeczć jako ostatnia instancyja względem tych pretensy. 3) odwołanie się od pierwszej junty do drugiej następować musi w przeciągu dwóch miesięcy. Art. 10 stanowi, iż pierwsza junta zdawać ma co miesiąc Ministrom sprawę o uznanych przez nią pretensyach.

Don Santos Liron mianowany został Gubernatorem Pampeluny.

W tej chwili rozchodzi się wieść że odciążenie wojska Francuzkiego jest odłożone. Pułk 28 i nieco jazdy pozostaną w Madrycie.

Król żądać miał dokładnego raportu o wszystkich od 3 miesięcy umieszczonych rojalistycznych oficerach, i na względem nich wielką zysć zmiana. Mowią także, iż policya tutejsza na mocy rozkazu rządu oddalić ma z Madrytu wszystkie osoby, które pojechały z byłym konstytucyynym rządem do Sewilli.

Dniem przed wyjazdem do Araniuez dał Król ludowi nowy dowód swej pobożności. Gdy powracał do zamku dojechał Xiędzu idącego z SS. Sakramentami do chorego, wysiadł zraz z powozu, nakazał Xiędzu wsiąść, sam zawarł drzwi powozu, wziął zapaloną świecę i siedł za Xiędzem aż do chorego. Gwardya prowadzą swe konie z cugie, towarzyszyła Monarsze, zatrzymała się przed domem chorego; Król wszedł do niego i obecny był modłom.

Listy Don Vives. Wielkorządcy wyspy Kuby, pod d. 25 Lutego, wystawiają nuydokładniey wierność i przychylność ku Monarsze wszystkich mieszkańców tej osady.

Z Lizbony d. 10 Marca.

Minister spraw zagranicznych zalecił wszystkim Portugalskim dyplomatycznym agentom, aby oznajmili Dworom, przy których są upoważnionemi, iż J. K. M. nie uzna żadney przez rząd w Rio - Janeiro (Brazylijski) zaciągnioney pożyczki, i oraz, aby sprzeciwiali się wpuszczaniu do portów królów, w których mieszkają, okrętów pod tak zwaną

Brazylijską banderą. Jeżeliby temu żądaniu nie chciało zadość uczynić, tedy mają protestować się, a nadewszystko żądać wydania sobie wojennych okrętów pod rzezoną banderą, gdyż te niezaprzeczenie do J. K. Mei należą. Co do Brazylijskich kupieckich okrętów, mają się za nimi wstawiać, gdyż J. K. M. oycowską swoją opieką bez różnicy do wszystkich swoich poddanych rozciąga.

Z Londynu d. 5 Kwietnia.

W izbie wyższej Parlamentu była d. 2 rzecz o powtórny odczytaniu billu względem zaślubień Unitaryuszów. Margr. Landsdown rzekł: Zamierzam tego billu jest uwolnić Unitaryuszów od niektórych formalności, których Kościół Anglikański wymaga. Arcybiskup Kenterburu mówił za billem. Według jego mniemania należy Unitaryuszom albo dozwolnić zaślubić się w własnych kaplicach, albo zmienić Liturgią, aby nie mieli przyczyny zalić się przeciw niej. Lord Kauclerz był przeciw billowi. Nauka S. Trócy (rzekł) jest zasadą kościoła Anglikańskiego, i stanowi istotny jego artykuł; kto mu zaprzecza, jest jego przeciwnikiem i Unitaryusze więc, niżeli inni dyssydenci odstępują od kościoła Anglikańskiego, nigdy zatem głosu mego nie dam za środkiem, przez który panujący Kościół zmuszony byź ma do ustąpienia skrupułom członków sekty. Hr. Liwelpool oświadczył, iż nie może na bill głosować, jak jest teraz ułożony, ale powinien być zmieniony. Biskup Chesterski negował zasadę tego billu. I o czystość zaślubień w kościołach i kaplicach Anglikańskiego kościoła, jest ego prerogatywą. Unitaryusze nie wymagają

się dla tego z pol niego, aby Liturgia uciążała ich sumnienie, bo nie dozwoliliby się chrzczyć w imieniu Boga Ojca, Syna i Ducha S. Bezwątpienia wyrzeczcie zapewne Parlament, jak niegdy wielcy Mężowie państwa: *Nolumus leges Ecclesiae mutari*. Lordowie Catthorpe i Holland i Biskup Londyński oświadczyli się za odczytaniem billu, które nakoniec większością 21 głosami uchwalone zostało.

Jęba niższa trudniła się d. 5 szczególnym wnioskiem Kauclerza skarbowego, wyznaczenia 50,000 Fs. na wyprządzenie zamku Windsorskiego i zakupienie przyległych domów i gruntów, co mimo sprzeciwiania się P. Hume uchwalonem zostało.

Mimo znizenia wielu opłat celnych spodziewają się iedn k, że przez pomnożenie się handlu i większy odbyt piodów krajowych, znacznie powiększą się dochody z celi w roku terażniejszym od przeszłego.

Słychać, iż rękodzielnie Francuzkie w wielkiej zostają obawie względem nowego u nas urzządzenia w tey odnodze przemysłu, ponieważ rękodzielnie nasze ubiegać się będą mogły z Francuzkami. Jakoż czynione już są urzządzenia względem powiększenia rękodzielni iedwabnych w Mansestrze i innych miejscach.

Zamyslą tu na wzor Paryżkiego urządzić publiczny pożyczalny bank. Dotąd mamy tylko w stolicy naszej prywatne pożyczalne na zastaw banki, którem wolno brać do 50 od sta pr w zyi.

Układy między rządem Hiszpańskim i tutejszemi bankierami względem nowej pożyczki zerwane zostały. Ostatnie uchwały do nowej pożyczki przystają

pieć, poki dawna zaciągnięta przez Stany nie będzie uznana, i żądali oprócz tego aby takową nie tylko duchowieństwo Hiszpańskie, ponieważ na jego dobrach jest hypotekowaną, ale i Papież zatwierdził. Na co Król nie chciał zezwolić.

Dnia 31 Marca Xiężna Augusta zajęła swoje mieszkanie w pałacu St. James, i przyjmowała odwiedzenia od rodziny Królewskiej i znajdujący się w stolicy wysocy szlachty.

Opat Minichini znany z rewolucyi Neapolitańskiej przybył do Londynu.

Utworzony tu został nowy literatki instytut, który ułatwić będzie udzielanie wiadomości, pism i książek drukowanych w nowym świecie. to jest: z południowej Ameryki i Brazylii.

Rozległość ziemi 33 Zachodnio-Indyjskich wysp wynosi 10,500 mill kwadratowych, a ludność 20 mill. 50,000 mieszkańców, pomiędzy któremi 450,000 białych oprócz krakowców, a 1 mill. mieszkańców i czarnych ludzi. Z tych wysp należy 15 do Anglii, 5 do Francyi, 3 do Hiszpanii, 3 do Danii, 4 do Niderlandów, 1 do Szwecyi, 1 do Kolumbii, a jedna jest nieziako niepodległą, ale wszelako należy do Anglii.

Z Kanady przybył tu urzędnik po instrukcyje, jak zagłodzoną bydź ma sprzeczka z Zjednoczonymi Stanami względem przywłaszczzonego przez nie zawożenia swoich płodów przez rzekę St. Lawrence aż do Quebecu. Z Kingston piszą, z tego powodu pod d. 24 Lutego, iż przesłało od miesiąca zachodzi nieziako woyna, ponieważ rząd tamtejszy zatrzymuje wszystkie Amerykańskie okręty.

Podług listów z Nowegoiorku pod

9 Marca uwaga Amerykanów zwrócona iedynie była na dwa przedmioty: na obior Prezydenta i celną taryffę. Dotąd na Prezydenta zdają się mieć naywięcej głosów P. Crawford i Jenerał Jackson, i gazeta Filadelfii uprasza współubiegaczy, aby ustąpili tego urzędu Jenerałowi Jackson. Celney taryffy jest zamiarem przez wysokie opłaty zmniejszyć przywóz zagranicznych towarów. Lecz iak mówią, ma wszelako bydź przez Kongres w istotnych punktach zmienioną.

Mięśni mieszkańcy Nowegoiorku powzięli myśl, aby na tamtejszym publicznym rynku wystawić porągi sławnych mężów i oświecać je gazem. Na to zbierane już są podpisy.

To co patrioci w Peru przez bitwę utracili i nie sądzą, aby siłą odzyskać mogli, starają się teraz innym sposobem sobie wynagrodzić i uwolnić się od panowania Hiszpańskiego. Ugodziły się wszystkie wolne prowincye na wystąpienie do Hiszpańskiego Gubernatora deputacyi z ofiarowaniem mu 20 mill. dolarów, jeżeli dobrowolnie zechce kraj opuścić, i z niecierpliwością oczekują wypadku tego poselstwa.

Listy z Buenos-Ayres pod d. 10 Stycznia potwierdzają wiadomość o zwycięstwie Bolivara przeciw Riva-Aguero. Woyska Boliwara wynoszące 12 tysięcy ludzi szło szypkim krokiem przeciw Hiszpańskiemu Jenerałowi Conterac, który stał w Arika. Zaufanie w szczęściu niepodległych ożywiło cokolwiek czynności handlowe w Lima.

W wielu okolicach Wschodnich Indyj, które doznały wody panuje teraz niedostatek żywności, i w Kalkucie legano się nawet głodu.

DODATEK
DO N^{ro} 35.
GAZETY KRAKOWSKIEJ

z KRAKOWA DNIA 25 KWIETNIA 1824 ROKU w NIEDZIELĘ.

Z Hagi d. 9 Kwietnia.

Wczoraj Jego Królewska Wysockość Następczynia tronu została szczęśliwie córką rozwiązana. Wysoka Położnica również jak nowo narodzona Xiężniczka znajdują się w dosyć dobrym stanie zdrowia. Adjutant Królewica Następcy tronu, P. van Hoof, pobiegł z przyjemną tą wiadomością do Petersburga.

Królewic nasz Fryderyk powrócił w tych dniach z swej podróży do Włoch do Brukseli.

Poitrze wystawiony będzie na widok publiczny w Brukseli obraz Dawida, wystawiający przez Wenerę rozbrojonego Marsa. Do widzenia będzie w sali Muzeum przez dni 14 i opłata od wniścia przeznaczoną jest na dobroczynne cele.

J. Kr. Mość upoważnił rząd w Luksemburgu do wybierania od widowisk teatralnych po 10, a od balów, koncertów i innych zabaw po 25 od sta dla utrzymania tak tejszych ubogich.

Podług wyroku Królewskiego bawiący za granicą Niderlandscy peasioniści,

tracą one nawet chociażby później do kraju powrócili.

Administracyja dóbr narodowych wzywa teraz wiele prywatnych osób o zwrocenie dóbr, które dawniej zakupiły, lecz te przeszły już powiększej części do wielu rąk. Kładzie ona za powód, iż korporacyje, do których te dobra należały, sprzedały je tylko na pozor, dla zapłacenia rzekomo nałożony przez Francuzów przy wniściu do Niderlandów kontrybucyi.

Z Sztokółmu d. 6 Kwietnia.

Wczoraj odiechali ztąd do Chrystianii Królewic Następcę tronu i jego Małżonka. NN. Królestwo odprowadzili ich aż do Staket. Pierwszy nocleg wysokich Podróżnych bydź ma w Westeräs. Towarzyszy im liczny Dwór.

Szambelan Hr. Posse, który zaślubiony jest z córką Lucyiana Bonaparte, pojechał w ostatnią sobotę z swoją małżonką do Florencyi.

D. 3 odwiedzili NN. Królestwo Hr. Brahe, który zawsze jeszcze choruje.

Z Rzymu d. 30 Marca.

Oyciec S. w celu połąszenia handlu i przemysłu narodowego zniósł wywozowe cło od wina i bydła na rzeź, a od tych zagranicznych rękodzielnych towarów, które nie doszły jeszcze w Kraiu do tej doskonałości, iżby się bez nich obejść można było, zniżył cło. Oprócz tego zostawił do woli każdego kazać się w kościele lub na cmentarzu chować, lub dzieciom swoim kazać albo nie, krowią ospę szczepić. Kongregacyi propagandy wyznaczył rocznicę z skarbu swojego dodatku 24,000 sztuków, dla skuteczniejszego działania osobliwie w północney Ameryce, gdzie Katolicka religia szypki wzrost bierze. W Uniwersytecie w Perugia zniestonych jest kilka naukowych katedr; młodzież chcąc te nauki ukończyć, udać się może do Rzymu lub do Bononii. Dla młodzieży szlacheckiej utworzony tu bydz ma pod dyktandem Jezuitów konwikt.

Przybył tu Szwaycarski Jeneral Aufder Maur, dla powinszowania Oycu S. wstąpienia na Stolicę S. w imieniu Ligi Szwaycarskiej. Ztąd uda się do Neapolu względem wiadomego zaciągu Szwaycarów w służbę Neapolitańską.

Umarła tu wczoraj Xiężna Devonshire, wielka miłośnica kunsztów. Zwłoki zatopionej Paany Bathurst znalezione nakoniec zostały, które Tyber aż do Ostia o kilka mil w morze zaniosł.

Obchód pogrzebowy Infantki Maryi Ludwiki Xiężny Łukieskiej, który d. 18 odprawił się w Kościele tutejszym Dwunastu SS. Apostołów, odpowiadał okazałością swoją wysokiej dostojności zmarłej.

Od granic Tureckich d. 30 Marca.

Zbrane pod Adryianopolem wojska Tureckie podług nowego rozkazu nie do Tessalii, ale nad Donay poydź mają.

Układy Greków z Albańczykami nie przyszły, iak zapewniają, do skutku, wszelako Albańscy kapitani oświadczyć mieli, iż przeciw żadney stronie nie chcą w tej wojnie należeć.

Podług doniesienia Gazety powszechney nie udał się zamysł Odysseusza przeciw Karisto.

Sprzeczne wieści o odpadnięciu Baszy Egipskiego od Porty, dotąd się nie wyjaśniają. Dawno nawet oczekiwane doniesienia Konsulów z Stambułu, które do 13 Marca dochodzą nie pewnego o tem nie zawierały. Jedno tylko dodać: że w tych dniach musiała Porta iakąs nieprzyjemną wiadomość odebrać, ponieważ Dywan dzień i noc był zgromadzony. Ta okoliczność i nagły wyjazd z Stambułu Egipskiego ajenta Ismaela, dać mogły powód do takowego sąszenia o wzmiankowanym Baszy. Zresztą uzbrawania przeciw Grekom nie są wstrzymane, owszem po ostatniemy radzie podwojone. Flotta wysć na morze miała przed porównaniem dnia z nocą.

Z Szwaycaryi d. 8 Kwietnia.

Podług listów z Chur deputowani od Szwaycaryi znajdują się wprawdzie od niejakiego czasu w Medyiolanie, ale jeszcze zlecenia swojego nie dopełnili, ponieważ rząd tamtejszy oczekuje na instrukcyie z Wiednia.

Układy z Sardynią względem traktatu handlowego nie są także jeszcze ukończone.

Mniemanie publiczne w Szwajcaryi coraz bardziej oburza się przeciw wzajemności ograniczenia handlu, i na pierwszym Seymie ma być wufesionem o uchylenie tego ograniczenia.

Wielka rada Kantonu Berneńskiego zatwierdziła i resztę artykułów xięgi ustaw cywilnych, które były kommissyi przewodawczej do poprawy odesłane.

Na początku bieżącego miesiąca na Berneńskich Alpach i w dolinach było wielkie zimno i wiele up dło śniegu. Potężny wichur tak wiele skupił śniegu na drogach między Bernem i Neufchatel, iż niepodobny był przejazd. Pewnego rana w pobliskości wsi Anet znaleziono próżną karę, a niedaleko niej umarzonego odprężonego konia. Domyślano się, iż właściciel ich musiał w śniegu umarznąć; iakoż wkrótce ziścił się domysł. O 200 do 300 kraków znaleziono 2 umarzone osoby; mężczyznę, którego położenie okazywało, że go wichur obalił, a daley trochę kobietę. Wszystkie usiłowania przywrócenia ich do życia były daremne. Dowiedziano się potem, że mężczyzna był oycem 5 dzieci, a kobieta także matką 5 dzieci innej rodziny, i oboje z rodzinami swemi osiedli niedawno w Pruskiej gminie St. Blasius Xięstwa Neufchatelskiego.

Od brzegów Menu d. 10 Kwietnia.

Nieszczęście nie zawsze czyni ludzi mądrzejszemi. Mimo nieszczęśliwego stanu, w jakim znajdują się wychodnie, którzy w roku zeszłym udali się do Brazylji, zbierają się znou w Frankforcie i innych okolicach ludzie, którzy chcą samże na wiosnę popłynąć.

Względem kilka razy wzmiankowa-

nego połączenia Elby z morzem Bałtykiem przez wybitie kanału od Wismaru do jeziora Szeweryńskiego, zebrał się znou niedawno w Wismar związek z kupców i znawców, dla naradzenia się na żądanie rządu względem uskutecznienia tego planu.

W Biberich umarła d. 3 b. m. na katarową gorączkę Xiężniczka Maryiana Nassauska, urodzona d. 5 Kwietnia 1822.

Minister Stanu Wielkiego Xięstwa Badeńskiego, Baron Hövel na Rast udarował bibliotecz publicznę prywatną swoją z 1050 xiążek złożoną bibliotekę.

W Sondheim (Wsi Bawarskiej) zaszła szczególniejsza okoliczność, że przy ludności 225 dusz od 25 Października 1821 aż do miesiąca Marca r. b. oprócz nowo urodzonego dziecięcia, nikt z ludzi nie umarł. Mowią, iż wielu bogatych ludzi, którzy nie chcieliby prędko umierać, przenoszą się do Sondheim.

Chemik, Doktor Geitner, w Schneeberg, wynalazł teraz nową metalową kompozycyją, która podobna jest do srebra; można ją kuć i walcować, nie rdzewieje i czernieje. Robią już z niej licharze, ostrogi, strzemiona, i t. d.

Wysokość Barometru w miesiącu Kwietniu				Stan Termometru 1824 r.		
D.	rano	popoł.	wie:	rano	pop.	wie:
17	27.2,0	27.1,3	27.1,0	†5.	†7.	†5.
18	27.1,0	27.3,0	27.4,6	†5.	†6.	†2.
19	27.6,0	27.3,0	27.9,2	†2.	†5.	†3.
20	27.10,1	27.11,0	27.11,0	†1.	†6.	†3.
21	27.10,8	27.10,6	27.10,4	†1.	†11.	†8.
22	27.10,0	27.9,3	27.8,11	†4.	†15.	†9.
23	27.8,4	27.7,2	27.6,0	†4.	†16.	†11.

UWIADOMIENIE.

Dnia 10 Czerwca 1824 przy nieodmiennem ciągnięciu w Wiedniu wielkiej Lotterji na Państwo IWONICZ i piękną Wieś WROCANKA są do wygrania:

- 1 Traffer na państwo Iwonicz lub zapłacić się za nie mający szacunek w Wiedeńskiej Walucie czyli Szekach ZR. 200,000.
- 1 Ditto piękną wieś Wrocanka lub iey szacunek — 50,000.
- 1 W gorowiżnię . . . — 30,000.
- 1 Ditto . . . — 10,000.
- 1 Ditto . . . — 9,000.
- 1 Ditto . . . — 5,000.
- 1 Ditto . . . — 4,000.
- 1 Ditto . . . — 3,000.
- 8 Ditto po ZR. 1000 — 8,000.
- 18 Ditto — 500 — 9,000.
- 10 Ditto — 300 — 3,000.
- 8 Ditto — 250 — 2,000.
- 8 Ditto — 200 — 1,600.
- 61 Ditto — 100 — 6,200.

250	Ditto	po ZR.	50	ZR.	12,500.
100	Ditto	—	25	—	2500.
1608	Ditto	—	20	—	32,160.
4920	Ditto	—	11	—	59,040.

- 7000 Trafferów wynoszących w pieniędżach i oprócz tych wygranych jeszcze bezpłatne losy ZR. 447,000.
- 1 W gotowiznie . . . ZR. 10,000.
- 1 Ditto po ZR. 1000 — 2000.
- 2 Ditto — 500 — 1000.
- 25 Ditto — 100 — 2500.
- 30 Ditto — 50 — 1500.

7060 Trafferów w kwocie Wied: Waluty ZR. 464,000.

Znaczne te wygrane okazją każdemu z stawiających bez dalszego zalecenia korzyści z tej Lotterji. Kto o losów od razu zakupi otrzyma i sty bezpłatnie.

Los kosztuje w W. W. czyli Szekach ZR 10 których dostać można u JmPana Antoniego Hölzel, w Ryнку pod Nr. 259

DOMIESIENIA.

Komornik Sądowy uwiadomia Publiczność, iż dnia dwudziestego siódmego Kwietnia 1824 roku o godzinie drugiej po południu w Domu pod L. 77. w Mieście Żydowskim Książmierz przy Krakowie sytuowanym, odejdzie się w drodze Ekzekucyi przez publiczną Licytacją sprzedarz Ruchomości jako to: Kanapy, Krzesielek, Stół, Zwierciadło, Luster, zegara, Szubaszka, Sukien, Złanuzzków fałansowych, Tyfonu, Muslinu, Płocienka Angielskiego, Mory, Allopinu, Gazy, Felpy, Perkalu, Dreliszku, Nankinu, Kortu, Manszastru, bust czek, Połmerynusz, Dymki, Floransu, Grodnapiu, Rypsu, Lewantyny, Tafty, Zagnetu, Barakonu i t. p. za gotowe pieniądze; mający chęć licytowania na powyższym miejscu i terminie Licytacji znajdować się zechę. — W Krakowie dnia 21 Kwietnia 1824 r. Józ: Siódkowski. Kom. Sąd.

Dnia 27 b. m. i r. o godzinie 10 tey ranney a o 3 z południa w Wsi Niegoszowicach w Okr: W. M. Krakowa leżący, sprzedane będzie przez publiczną licytacją Zboże w snepiu jako to: Zyto, Pszenica, Jęczmień i t. p. tudzież Ziemiaków Korcy 300 a to za gotową Courrant monetę. — Zyczący sobie takowe zalicytować na oznaczony czas i miejsce przybędą. — Tegoż samego dnia o godzinie 4tey z południa w Krakowie przy ulicy S. Jana pod L. 482 wydzierzawione będą dochody tegoż domu na rok jeden od daty Licytacji zaczynającej się. — W Krakowie dnia 24 Kwietnia 1824 roku.

Jarzyński, Kom. Sąd.

W Dobrach Pogorayes pod Chrzanowem w okręgu Wol: M. Krakowa w Dworzec, odejdzie się publiczna licytacja w drodze ekzekucyi d. 26 Kwietnia r. b. o godzinie 2 tey po południu Lasu kilka morgów do wycięcia cząstkowo lub hurtem dla wystawi nia się zaraz obok Wisły, za gotową zapłatę w monacie srebrney kurant. Chęć kupna mający raczą się zaopatrzyć w Vadium złp. 30 i w terminie i miejscu oznaczonym pilnować się. — W Krakowie d. 13 Kwietnia 1824.

Skortczyński, Kom: Sąd: